

หนังสือข่าวด้านการเข้าถึงความยุติธรรมและ การคุ้มครองสิทธิแก่แรงงานข้ามชาติในประเทศไทย Newsletters Access to Justice and Rights Protection for Migrants Workers in Thailand

ฉบับที่ 8 : เมษายน-มิถุนายน 2558

8th issue: April-June 2015

สถานการณ์ด้านนโยบาย
และการบังคับใช้กฎหมาย

ข้อสังเกตบางประการต่อการปรับปรุง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558

ภัทรานิษฐ์ เยาดำ

แม้ประเทศไทยจะประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551¹ เพื่อให้เป็นกฎหมายหลักในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ คุ้มครองสวัสดิภาพและเยียวยาผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และได้ประกาศใช้นโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 แต่ก็ยังมีข้อจำกัด ทั้งตัวบทกฎหมาย การบังคับใช้และการตีความกฎหมาย ที่ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ของประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มีผู้ที่ตกเป็น

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ทั้งชาวไทยและจากประเทศเพื่อนบ้าน ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอ ยิ่งไปกว่านั้น ความล้มเหลวในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ยังทำให้ประเทศไทยถูกวิพากษ์วิจารณ์จากนานาชาติ จนอาจส่งผลกระทบต่อการส่งสินค้าของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าประมงไปยังประเทศในยุโรปและอเมริกาเหนือ ซึ่งเป็นตลาดการค้าที่สำคัญ เนื่องจากกิจการประมงของไทยถูกกล่าวหาว่าใช้แรงงานบังคับซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการค้ามนุษย์อย่างแพร่หลาย²

¹ บทความนี้ ปรับปรุงมาจากบันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 จัดทำโดย คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และโปรดดูพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 125 ตอนที่ 29 ก เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 และเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2551

² รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี 2557 และปี 2558 (Trafficking in Person Report 2014 หรือ TIP report) ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดอันดับการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งในปี 2557 และปี 2558 กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลดอันดับประเทศไทยจาก “กลุ่มประเทศที่มีรายงานผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นหรือไม่มีหลักฐานชัดเจนว่ารัฐบาลได้พยายามต่อต้านการค้ามนุษย์” (Tier 2 Watch List) เป็น “ประเทศที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้เสียหายจากการถูกค้าหรือจากการค้ามนุษย์ ค.ศ. 2000” (Trafficking Victims Protection Act of 2000: TVPA) (Tier 3)

คณะรัฐมนตรี จึงได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัด แก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) พิจารณา แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยมีวัตถุประสงค์ให้เจ้าหน้าที่สามารถบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มการคุ้มครองผู้แจ้งเหตุหรือเบาะแสการค้ามนุษย์แก่เจ้าหน้าที่ เพิ่มอำนาจทางปกครองให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบสถานที่และ ยานพาหนะ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อ ป้องกันและแก้ไขการกระทำความผิด รวมทั้งเพิ่มบทลงโทษ แก่ผู้กระทำความผิดในกรณีที่ทำให้ผู้เสียหายจากการค้า มนุษย์ได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ความตาย เป็นต้น ซึ่งสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาเห็นชอบร่างกฎหมาย ดังกล่าว เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2558³ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2558 แล้ว⁴

ดังนั้น มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา ตลอดจนองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องจึงได้ร่วมกับ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเพื่อจัดประชุมหารือในประเด็น การแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ทั้งสองฉบับ พ.ศ. 2551 โดยเห็นว่ายังมีข้อสังเกตบางประการ ที่ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและประเด็น ที่ได้รับการแก้ไขไปแล้วสมควรต้องพิจารณาถึงประสิทธิผล ในการบังคับใช้ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติ ตามกฎหมายตลอดจนผลกระทบต่อโครงสร้างของการวาง นโยบายโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้า มนุษย์ ดังนี้

(1) ควรพิจารณาเพื่อแก้ไของค์ประกอบความผิด ฐานค้ามนุษย์และบทนิยามของคำว่า “แสวงหาประโยชน์ โดยมิชอบ” เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพิธีสารเพื่อ

ป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะ สตรีและเด็ก กล่าวคือ

ตามกฎหมายปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4 ได้นิยามคำว่า “แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” ให้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ของการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามมาตรา 6 โดยระบุว่า

“แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” หมายความว่า การ แสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี การผลิตหรือเผยแพร่ วัตถุหรือสื่อลามก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบ อื่น การเอาคนลงเป็นทาส การนำคนมาขอทาน การบังคับใช้ แรงงานหรือบริการ การบังคับด้วยวิธีอื่นเพื่อการค้าหรือการ อื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล ไม่ว่าบุคคลนั้น จะยินยอมหรือไม่ก็ตาม”

จากคำนิยามดังกล่าวทำให้เข้าใจกันว่าการกระทำ ที่อาจเข้าข่ายเป็นการค้ามนุษย์จำกัดอยู่เฉพาะรูปแบบการ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพียง 8 รูปแบบตามที่ระบุไว้ข้าง ต้นเท่านั้น ทั้งๆ ที่ในปัจจุบันและในอนาคตจะมีพัฒนาการ ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือ Exploitation จาก บุคคลในรูปแบบต่างๆ หลากหลายมากยิ่งขึ้นตามความ เปลี่ยนแปลงของสังคม คำนิยามที่มีอยู่จึงมีผลเป็นการจำกัด การบังคับใช้กฎหมาย ทำให้เจ้าหน้าที่และศาลไม่สามารถ นำกฎหมายไปปรับใช้กับข้อเท็จจริงของการกระทำความผิด ในรูปแบบที่ต่างออกไปจากรูปแบบทั้ง 8 ให้สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของกฎหมายและพันธกรณีระหว่างประเทศได้ นอกจากนี้การระบุการกระทำผิดไว้เพียง 8 รูปแบบ ยังไม่ ครอบคลุมถึงการค้ามนุษย์ในบางรูปแบบที่เป็นการกระทำความ ผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายของประเทศเพื่อนบ้านด้วย

อย่างไรก็ตาม ในพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและ ลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก มิได้จำกัดความ หมายของการแสวงหาประโยชน์จากบุคคล ที่อาจเป็นการ กระทำความผิดที่เข้าข่ายเป็นการค้ามนุษย์ ไว้เฉพาะรูปแบบ การแสวงหาประโยชน์ 8 รูปแบบเท่านั้น โดยได้ระบุในข้อ 3 ก แห่งพิธีสารฯ ว่า

³ เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 (ฉบับที่...) พ.ศ. ... เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยจะมีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2557 คณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติหลักการตามร่างพระราชบัญญัติและเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2558 สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ (สนช.) มีมติเอกฉันท์ 177 เสียง งดออกเสียง 5 เสียง เห็นชอบในหลักการวาระแรกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน 15 คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติ (สนช.) ครั้งที่ 18/2558 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 26 มีนาคม 2558 ที่ผ่านมา ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ; โปรดดู หนังสือด่วนที่สุด ที่ สว (สนช) 0007/1940 จากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลงวันที่ 27 มีนาคม 2558

⁴ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2558 เล่มที่ 132 ตอนที่ 34 ก หน้า 27

“.....การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุด ให้รวมถึง การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้ แรงงานหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่น เสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ตกอยู่ใต้บังคับ หรือ การตัดอวัยวะออกจากร่างกาย...”⁵

แสดงว่า ตามพิธีสารเพื่อป้องกันและปราบปรามและ ลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะเด็กและสตรีนั้น รูปแบบ การแสวงหาประโยชน์ที่อาจเข้าข่ายเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ ที่ระบุไว้ในพิธีสารฯ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ประเทศไทยซึ่งเป็น รัฐภาคีของพิธีสารฯ จึงควรอนุวัติการกฎหมายในประเทศ ให้การกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ครอบคลุมรูปแบบการค้า มนุษย์ที่หลากหลาย เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของข้อ 3 ในพิธีสารฯ ด้วยการกำหนด ความผิดฐานค้ามนุษย์ตามพระ ราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

(2) ควรขยายระยะเวลาให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจในการให้ความคุ้มครองบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อ ได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามมาตรา 29

โดยเฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้การคุ้มครอง แก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความ ผิด และตัวผู้เสียหาย และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลดังกล่าว

ควรขยายระยะเวลาในการคุ้มครองออกไปอีก โดยให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการให้ความคุ้มครองบุคคลดังกล่าวได้ เป็นระยะเวลาที่ยืดหยุ่นและในกรณีจำเป็นให้ขยายระยะ เวลาจากเดิมที่ให้การคุ้มครองได้ไม่เกิน 7 วัน เป็นไม่เกิน 30 วัน แต่เนื่องจากการกระทำดังกล่าวมีผลเป็นการจำกัด สิทธิเสรีภาพของบุคคลจึงต้องกระทำอย่างรอบคอบและ เท่าที่จำเป็นด้วยเหตุผลที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น และควร รายงานให้ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ทุกครั้ง เพื่อเป็นการประกันว่าการดำเนินการใดๆ ของเจ้าหน้าที่ รัฐต่อบุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองชั่วคราวของรัฐจะได้รับ การตรวจสอบ (Accountability) จากองค์กรภายนอก เช่น องค์กรศาล⁶ และเพื่อเป็นหลักประกันความชอบด้วยกฎหมาย และสิทธิเสรีภาพให้แก่บุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองชั่วคราวด้วย

ดังนั้น จึงควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 29 แห่งพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ให้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจัดให้บุคคล ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อยู่ใน ความคุ้มครองชั่วคราวในสถานแรกรับตามกฎหมายว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี สถานแรกรับตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือสถานสงเคราะห์อื่นของ รัฐหรือของเอกชนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่ เวลาที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตัว ผู้เสียหายไว้ ทั้งนี้ ให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาการตำรวจ

⁵ ดู ข้อ 3 แห่งพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก บัญญัติว่า “การใช้ถ้อยคำเพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนี้ (ก) ให้ “การค้ามนุษย์” หมายถึงการจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการขู่เข็ญ หรือด้วยการใช้กำลัง หรือด้วย การบีบบังคับในรูปแบบอื่นใด ด้วยการลักพาตัว ด้วยการฉ้อโกง ด้วยการหลอกลวง ด้วยการใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือด้วยการใช้สถานะความเสี่ยงภัยจากการค้ามนุษย์ โดยมิชอบ หรือมีการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจ ควบคุมบุคคลอื่นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุด ให้รวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้ แรงงานหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ตกอยู่ใต้บังคับ หรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย (ข) ให้ถือว่าไม่สามารถยกความยินยอมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ให้การแสวงหาประโยชน์ โดยเจตนาดังที่ระบุไว้ในวรรค (ก) ของข้อนี้ มาเป็นข้ออ้างในกรณี ที่มีการใช้วิธีการใดๆ ที่ระบุไว้ในวรรค (ก) (ค) ให้ถือว่าการจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งเด็กเพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ เป็น “การค้ามนุษย์” แม้ว่าจะไม่มีการใช้วิธีการใดๆ ที่ระบุไว้ในวรรค (ก) ของข้อนี้ (ง) เด็ก หมายถึงบุคคลใดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี” ประกอบกับข้อ 5 แห่งพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก บัญญัติว่า “การกำหนดให้เป็นความผิดอาญา 1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำตามข้อ 3 ของพิธีสารนี้ เป็นความผิดอาญาเมื่อ กระทำโดยเจตนา 2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา (ก) การพยายามกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ภายใต้แนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคีนั้น (ข) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ร่วมกระทำความผิดอาญาในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ ตามวรรค 1 ของข้อนี้ (ค) การจัดการหรือการส่งการให้อื่นกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้”

⁶ ซึ่งในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ก็บัญญัติสอดคล้องกับหลักการดังกล่าวโดยกำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อ ประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้า มนุษย์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองเป็นการชั่วคราวได้แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้รายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ทราบโดยไม่ชักช้า และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ การคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายเกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาต ทั้งนี้ ศาลจะอนุญาตได้ไม่เกิน เจ็ดวัน โดยจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้ โดยการจัดให้บุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายอยู่ในความคุ้มครองเป็นการชั่วคราวตามมาตรานี้ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว อยู่ในสถานที่อันสมควรซึ่งมีข้อพิพาทหรือสถานคุ้มครอง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

แห่งชาติ อธิปไตยกรรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิปไตยกรรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งอนุญาต ทั้งนี้ ศาลจะอนุญาตได้คราวละไม่เกินเจ็ดวัน รวมกันแล้วไม่เกินสามสิบวัน โดยศาลจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

นอกจากนี้ ในกรณีที่บุคคลอันมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นเป็นเด็ก และสุดท้ายเมื่อตรวจสอบแล้ว ไม่ว่าเด็กนั้นจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ก็ตาม เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่จากองค์กรภาคประชาสังคมรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องปฏิบัติต่อเด็กโดยยึดถือหลักการ “เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก” (For the best interest of the child) ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 (Convention on the Rights of Child 1989) เสมอ

(3) ควรทบทวนการปรับโครงสร้างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (คณะกรรมการ ปคม.) ตามมาตรา 15

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (คณะกรรมการ ปคม.) เป็นกลไกสำคัญที่มีภารกิจในการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและการวางยุทธศาสตร์และมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กำหนดแนวทางและกำกับดูแลการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ตลอดจนการให้ความร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศเพื่อให้ภารกิจดังกล่าวบรรลุผล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยกำหนดให้องค์ประกอบของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เนื่องจากมีเด็กและสตรีจำนวนมากตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การกำหนดมาตรการและนโยบายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยพิจารณาจากมุมมองของสตรีจึงจำเป็น อีกทั้งการปฏิบัติต่อผู้เสียหายที่เป็นเด็กและสตรียังเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีข้อควรระวังทั้งในการกระบวนกรคัดแยกผู้เสียหาย การสอบถาม และการแสวงหาข้อเท็จจริงบุคคลดังกล่าว ตลอดจนข้อควรระวังในการใช้กระบวนกรคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กและสตรีภายใต้การดูแลของสถานคุ้มครองของรัฐอีกด้วย

คณะกรรมการ ปคม. จึงจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสตรีที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการทำงานเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเด็กและสตรี เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีที่มีตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 (Convention on the Rights of the Child 1989) แต่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 โดยมาตรา 4 ได้ยกเลิกข้อกำหนดที่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ที่กำหนดให้ คณะกรรมการ ปคม. ต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปเสีย

ดังนั้น จึงเสนอว่าควรแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับสัดส่วนของกรรมการ ปคม.ผู้ทรงคุณวุฒิให้มีสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งกลับไปดังเดิม

(4) ควรทบทวนการเพิ่มโทษประหารชีวิตในความผิดฐานค้ามนุษย์ตามมาตรา 53/1(2)

บทบัญญัติในมาตรา 53/1(2) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 มาตรา 9 ที่บัญญัติว่า ถ้าการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามมาตรา 52 และมาตรา 53 วรรค 2 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต โดยเทียบเคียงกับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา 277 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

อย่างไรก็ตาม การแก้ไขกฎหมายที่กำหนดให้มีโทษประหารชีวิตดังกล่าวอาจไม่มีเหตุผลที่เพียงพอ เนื่องจากการกระทำผิดจนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายนั้นต้องได้รับโทษสูงขึ้นตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว นอกจากนี้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายอนุวัติการ ให้เป็นไปตามพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร⁷ ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่สนับสนุนโดยองค์การสหประชาชาติ ที่ไม่มีและไม่สนับสนุนให้มีโทษประหารชีวิต การกำหนดให้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎหมายอนุวัติการมีโทษประหารชีวิตน่าจะจะไม่เหมาะสม

⁷ อ้างแล้ว ; โปรดดู เชิงอรรถที่ 5

อนึ่งแม้ประเทศไทยยังไม่ยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่ตามเจตนารมณ์ตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ ภายใต้กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. 1966 (International Covenant on Civil and Political Rights) ประเทศไทยก็ควรหลีกเลี่ยงการมีและใช้โทษประหารชีวิต ในการตราหรือแก้ไขกฎหมายใหม่ๆ รวมทั้งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ทั้งแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สถานการณ์ด้านคดีที่น่าสนใจ

ลูกจ้างได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน

นางสาว Tin Tin Soe แรงงานข้ามชาติ ชาวพม่า ประสบอันตรายจากการทำงานโดยถูกเครื่องจักรบีบ ฝ่ากระแทกที่มือขวา ทำให้นิ้วนางข้างขวาขาด เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2557 ขณะเกิดเหตุนางสาว Tin Tin Soe ทำงานให้กับ บริษัท แอคโกรแพ็ค อินดสทรี จำกัด ต่อมาวันที่ 12 ธันวาคม 2557 ลูกจ้างได้ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนกับสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานคร เขตพื้นที่ 7 และสำนักงานประกันสังคม ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2558 ให้บริษัทแอคโกรแพ็ค อินดสทรี จำกัด จ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้าง เป็นเงิน 131,040 บาท เนื่องจากกรณีนี้ทางลูกจ้างได้ใช้นายจ้างรับจ้างเพื่อขอใบอนุญาตทำงาน แต่ลูกจ้างได้ทำงานให้กับบริษัทแอคโกรแพ็ค อินดสทรี จำกัด จริง และลูกจ้างได้รับเงินทดแทนทั้งหมดจากทางบริษัทแล้ว วันที่ 7 พฤษภาคม 2558

พ.ศ. 2557-2561 ก็ได้กำหนดให้ประเทศไทยต้องพยายามลดโทษประหารชีวิตลงโดยลำดับ ดังนั้น กฎหมายที่ตราขึ้นใหม่จึงไม่ควรกำหนดโทษให้มีโทษสูงถึงขั้นประหารชีวิต

ดังนั้น จึงควรทบทวนการเพิ่มโทษประหารชีวิตในความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามเฉพาะในมาตรา 53/1(2) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 มาตรา 9

สำนักงานประกันสังคม

มีคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน

นายโกแง ลูกจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขสำราญการช่าง ซึ่งประกอบกิจการด้านการผลิตอะไหล่รถยนต์ ได้ประสบอันตรายระหว่างการทำงาน เหตุเกิดเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2556 ทำให้นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง ด้านซ้ายขาด ต่อมาวันที่ 26 เมษายน 2556 นายโกแง ได้ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนกับสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานคร เขตพื้นที่ 7 และสำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาคำร้องประกอบหนังสือสำนักงานประกันสังคม ฉบับที่ รง 0607/ว987 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2555 เรื่องการให้ความคุ้มครองแรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ซึ่งกำหนดให้ลูกจ้างจะสามารถเข้าถึงเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้จะต้องเป็นแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน และได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผ่านการพิสูจน์สัญชาติตามมติคณะรัฐมนตรี 13 กุมภาพันธ์ 2537 แต่กรณีของนายโกแงนั้นมีเพียงหนังสือเดินทางเท่านั้น สำนักงานประกันสังคม จึงได้ออกสั่งให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้าง เป็นเงิน 131,040 บาท โดยฝ่ายนายจ้างเสนอจ่ายเงินทดแทนเป็นงวดๆ ละ 21,840 บาท รวม 6 งวด โดยจะเริ่มจ่ายงวดแรกวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 เป็นต้น และลูกจ้างได้รับเงินตามที่ตกลงกับนายจ้างแล้ว

พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี 4 สรุปคำสั่งไม่ฟ้องแรงงานข้ามชาติหญิง ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน หรือรับของโจร

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2558 พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี 4 ได้สรุปคำสั่งไม่ฟ้องนางคินอู แรงงานข้ามชาติ ในข้อหา ร่วมกันลักทรัพย์ในเวลากลางคืน หรือรับของโจร เนื่องจากกรณีที่เกิดขึ้น พนักงานอัยการไม่พบหลักฐานว่านางคินอู ได้ร่วมกระทำความผิดหรือมีส่วนรู้เห็นในการที่น้องชายของนางคินอูไปลักทรัพย์ของกลางมา แม้นางคินอูทราบว่าทรัพย์ของกลาง เป็นของผู้เสียหายในคดี แต่ก็ได้ติดต่อให้ผู้เสียหายมารับของคืน จึงมิใช่ลักษณะของการช่วยเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไป ซ้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดๆ อันเป็นความผิดฐานรับของโจร และนางคินอูได้ให้การต่อสู้คดีไว้ ดังนั้น พนักงานอัยการจึงมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องเด็ดขาดนางคินอู

โดยคดีนี้เกิดขึ้นเมื่อพนักงานตำรวจนครบาลท่าข้ามได้วางแผนการจับกุมนางคินอูและสามารถจับกุมนางคินอูได้เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558 และพนักงานตำรวจได้ยึดทรัพย์ของกลางไว้ 3 รายการที่ผู้เสียหายในคดีแจ้งความไว้ว่าได้ถูกน้องชายของคินอูลักไป และนางคินอูได้แจ้งกับฝ่ายผู้เสียหายเพื่อรับทรัพย์ที่น้องชายของตนลักไปคืน แต่นางคินอูถูกพนักงานตำรวจจับกุมและตั้งข้อหาในคดีอาญา และต้องถูกขังอยู่ในเรือนจำระหว่างที่พนักงานสอบสวนขอขยายระยะเวลาการฝากขัง กระทั่งครบกำหนดการฝากขังตามกฎหมาย และพนักงานสอบสวนไม่สามารถยื่นฟ้องได้ทัน นางคินอูจึงได้รับการปล่อยตัว และพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องเด็ดขาดในเวลาต่อมา

นายจ้างจ่ายเงินช่วยเหลือทายาท ของแรงงานข้ามชาติ กรณีเสียชีวิต จากอุบัติเหตุจากการทำงาน

นายรวิ ไม่มีนามสกุล แรงงานข้ามชาติ อายุ 24 ปี เป็นกรรมกรก่อสร้าง ให้กับบริษัท เวิลด์ โปรเฟ็กซ์ และนายรวิ มีเอกสารอนุญาตให้ทำงานได้ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2557 ต่อมา วันที่ 18 ธันวาคม 2557 นายรวิ ประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยพลัดตกจากนั่งร้าน เป็นเหตุให้เสียชีวิต นางดอองจี มารดาของนายรวิในฐานะทายาท ได้ยื่นคำร้องขอรับ

เงินทดแทนที่สำนักงานประกันสังคม พื้นที่อำเภอแม่สอด วันที่ 9 พฤษภาคม 2558 จากนั้นได้รับการติดต่อจากฝ่ายนายจ้างขอจ่ายเงินช่วยเหลือทายาทของลูกจ้าง โดยทางฝ่ายนายจ้างได้ตกลงจ่ายเงินช่วยเหลือแก่มารดาของนายรวิ เป็นเงินจำนวน 250,000 บาท และมารดาของนายรวิได้รับเงินจำนวนดังกล่าววันที่ 17 กรกฎาคม 2558 ในส่วนของการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนตาม พรบ. เงินทดแทน นั้น ทางสำนักงานประกันสังคมยังมิได้มีความคืบหน้าในการออกคำสั่ง

ทายาทแรงงานข้ามชาติ ได้รับค่าสินไหม ทดแทน กรณีแรงงานเสียชีวิต จากอุบัติเหตุทางรถยนต์

เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 นายละเท ไม่มีนามสกุล แรงงานข้ามชาติ ได้ประสบอุบัติเหตุโดยถูกรถยนต์ชนจนได้รับบาดเจ็บสาหัส และเสียชีวิตในระหว่างการรักษา นายสิ่วมิว ทายาทของนายละเท ได้ยื่นคำร้องขอรับค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถ และบริษัทวิริยะประกันภัย สาขาแม่สอด และทายาทได้รับเงินค่าสินไหมทดแทน วันที่ 7 กรกฎาคม 2558 เป็นเงินทั้งสิ้น 170,000 บาท

กิจกรรมที่น่าสนใจ

7 เมษายน ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติ จัดโดยกระทรวงแรงงานและองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำร่างความก้าวหน้าและความสำเร็จของโครงการ การนำเสนอแผนงานของปี 2557-2558 และสำรวจความเป็นไปได้ในการทำงานของโครงการในระยะถัดไป โดยมีตัวแทนจากกระทรวงแรงงาน ตัวแทนองค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง และภาคประชาสังคม เข้าร่วม ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท กรุงเทพมหานคร

10 เมษายน โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับอาสาสมัครกลุ่มวิทยากร จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่แรงงานข้ามชาติในชุมชนก่อสร้างบริเวณ อ.ดอยสะเก็ด โดยได้ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของแรงงานภายใต้พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และติดตามสถานการณ์การขึ้นทะเบียนเพื่อขยายระยะเวลาการทำงานภายใต้นโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ศูนย์บริการจดทะเบียนแบบเบ็ดเสร็จ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งหมด 25 คน (ชาย 17 คน และหญิง 8 คน)

12 เมษายน โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จัดอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มอาสาสมัครวิทยากร โดยผู้เข้ารับการอบรมได้แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน และกลุ่มอาสาสมัครฯ ยังได้วางแผนที่จะจัดกิจกรรมให้ความรู้ในชุมชนแรงงานข้ามชาติต่อไป มีอาสาสมัครเข้ารับการอบรมทั้งหมด 14 คน (ชาย 5 คน และหญิง 9 คน)

ระหว่าง วันที่ 27-28 เมษายน โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดสมุทรสาคร ร่วมกับเครือข่ายเพื่อสิทธิแรงงานข้ามชาติ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านสถานการณ์และการเข้าถึงสิทธิของแรงงานข้ามชาติ ในพื้นที่เกาะเต่า อำเภอกะพงงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

21-25 เมษายน ตัวแทน มสพ. เข้าร่วมการประชุมภาคประชาสังคมและมหกรรมภาคประชาชนอาเซียน ปี 2558 (ASEAN Civil Society/ASEAN People's Forum: ACSC/APF 2015) ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย โดยมีเครือข่ายคนทำงานเพื่อสังคมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าร่วมกิจกรรมและจัดทำข้อเสนอต่อผู้แทนรัฐบาลของประเทศอาเซียนด้วย ในช่วงของการร่วมงานมหกรรมนั้น ผู้แทนมูลนิธิ ยังได้นำเสนอเรื่องสถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย โดยเฉพาะแรงงานที่ถูกควบคุมตัวตามกฎหมายไทยพร้อมข้อเสนอแนะ

29 เมษายน ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมสัมมนาวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ 4 ปี คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เรื่อง “ปฏิรูปกฎหมายท้าทายปฏิรูปประเทศ” โดยผู้จัดได้มีการนำเสนอผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไปของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย รวมทั้งการนำเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปกฎหมาย จัดโดย คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ณ โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการ

1 พฤษภาคม

คลินิกกฎหมายแรงงาน
ประจำอำเภอแม่สอด
จังหวัดตาก ร่วมกับเครือ
ข่ายด้านการให้ความ

ช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในพื้นที่อำเภอแม่สอด จัดกิจกรรม
ให้ความรู้ทางกฎหมายแก่แรงงานข้ามชาติ ณ บ้านซอโอ
ศูนย์การเรียนรู้ฟิวเจอร์การ์ดเด็น โดยมีนายอำเภอพบพระ
เป็นผู้เปิดงานกิจกรรมและกล่าวบรรยายเรื่องสิทธิของแรงงาน
ข้ามชาติ ตัวแทนจากสาธารณสุขอำเภอพบพระ กล่าวบรรยาย
เรื่องการซื้อประกันสุขภาพของแรงงาน และตัวแทนของ
เกษตรอำเภอพบพระ ได้บรรยายเรื่องการจ้างงานและการ
นำเข้าแรงงาน มีแรงงานข้ามชาติเข้าร่วมรับฟังการบรรยาย
ประมาณ 100 คน ซึ่งเป็นกลุ่มแรงงานในภาคเกษตร

ระหว่างวันที่ 30 เมษายน-1 พฤษภาคม เจ้าหน้าที่
โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่
ร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายแรงงานในพื้นที่ภาคเหนือที่ประกอบ
ไปด้วยแรงงานข้ามชาติและสหภาพแรงงานไทย เนื่องใน
วันแรงงานสากล กิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การประชุมแลกเปลี่ยน
ว่าด้วยสิทธิของแรงงานตามพระราชบัญญัติประกันสังคม
เพื่อให้แรงงานมีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย ปัญหาที่พบ
และแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมถึงการแบ่งกลุ่มเพื่อจัดทำ
ข้อเสนอเพื่อการเข้าถึง
ความเป็นธรรม มีแรงงาน
ข้ามชาติมากกว่า 100 คน
เข้าร่วมกิจกรรม

8 พฤษภาคม ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมประชุมโครงการรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง
พระราชบัญญัติของประชาชนในการเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย พ.ศ...
จัดโดยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย การประชุมมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือ
ประชาชนทางกฎหมายทั้งระบบโดยนำหลักการและแนวปฏิบัติแห่งสหประชาชาติว่าด้วย
การเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามาปรับใช้

11 พฤษภาคม เจ้าหน้าที่ล้าม
คลินิกกฎหมายแรงงาน ประจำอำเภอ
แม่สอด จังหวัดตาก ได้รับเชิญจาก
เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อร่วมเป็น
ล่ามแปลภาษาในระหว่างที่เจ้าหน้าที่
สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
ดำเนินการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้า
มนุษย์

14 พฤษภาคม ผู้แทน มสพ.
เข้าร่วมเวทีเสวนา หัวข้อ “ประชาคม
อาเซียนกับหนึ่งมาตรฐานแรงงาน
จะเป็นจริงได้อย่างไร?” และการแลก
เปลี่ยนความคิดเห็นเรื่อง “ก้าวต่อไป
ของประเทศไทยต่อร่างข้อตกลง
อาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิคนทำงาน” จัดโดย คณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร

15 พฤษภาคม ผู้แทน มสพ.
เข้าร่วมเวทีสัมมนาวิชาการเรื่อง “การ
บูรณาการและพัฒนาระบบบริหาร
จัดการประกันสังคมที่เหมาะสมกับ
การจ้างงาน แรงงานข้ามชาติ: แนวทาง
ความร่วมมือในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร
เพื่อสนับสนุนแนวทางการพัฒนากลไก
การเข้าถึงประกันสังคมที่เหมาะสมกับ
แรงงานข้ามชาติที่จะได้รับสิทธิประโยชน์
ประกันสังคมต่อไปในอนาคต สนับสนุน
การจัดงานโดยสำนักงานกองทุน
สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
ณ จังหวัดสมุทรสาคร

ระหว่างวันที่ 15-16 พฤษภาคม ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมประชุมหารือเพื่อติดตามผลการประชุมด้านแรงงานย้ายถิ่น
(the 7th ASEAN forum for migrant labour-AFML) ในครั้งที่ 7 และจัดทำ
แผนงานเพื่อให้เป็นไปตามผลของข้อเสนอแนะที่ได้จากเวทีการประชุม AFML ที่
ประเทศเมียนมาร์ การประชุมหารือครั้งนี้ จัดโดยคณะทำงานด้านแรงงานอาเซียน
(Task Force on ASEAN Migrant Workers-TFAMW) ณ กรุงเทพมหานคร

17 พฤษภาคม อาสาสมัคร ภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ ศึกษาดูงาน (Fredskorpset Exchange Program-FK) จัดโครงการอบรมเพื่อ ส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย สิทธิและ หน้าที่ของแรงงานข้ามชาติ การเข้าถึง การคุ้มครองและช่วยเหลือด้านกฎหมาย มีแรงงานข้ามชาติชาวกัมพูชา จำนวน 50 คน เข้ารับการอบรม ณ จังหวัด สมุทรสาคร

17 พฤษภาคม เจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับ อาสาสมัครของสหพันธ์แรงงานข้ามชาติ (Migrant Workers Federation-MWF) จัดกิจกรรมให้ความรู้ ว่าด้วยสิทธิของแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งการติดตาม สถานการณ์การเข้าถึงสิทธิของแรงงาน แก่แรงงานข้ามชาติ ที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์ฯ พื้นที่อำเภอสารภี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคกิจการ ก่อสร้าง มีสมาชิกเข้าร่วมทั้งหมด 21 คน (ชาย 13 คนและหญิง 8 คน)

18 พฤษภาคม คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ร่วมกับโครงการต่อต้านการ ค้ามนุษย์ด้านแรงงาน มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา จัดทำโครงการรับฟัง ความคิดเห็นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ เรื่อง การแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ภายใต้การ จัดการของประเทศไทยและองค์กรภาคประชาสังคม โดยเจ้าหน้าที่ในโครงการฯ ได้นำ เสนอเอกสาร ว่าด้วยข้อสรุปปัญหาจากข้อเท็จจริงในการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ การคุ้มครองสวัสดิภาพ การเยียวยาและการให้ความช่วยเหลือทาง กฎหมายแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อประกอบการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ของผู้เข้าร่วมประชุมและการจัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายและ แนวทางการปฏิบัติ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย กรุงเทพมหานคร

ระหว่างวันที่ 18-19 พฤษภาคม คลินิกกฎหมายแรงงาน ประจำอำเภอ แม่สอด จังหวัดตาก จัดทำเวทีเสวนา ว่าด้วยเรื่อง ทิศทางจากจัดการแรงงาน ข้ามชาติภายใต้การคุ้มครองแรงงาน ของกฎหมายไทย ณ ห้อง ประชุม กิตติ พา แม่สอดวัฒนาวิลเลจ รีสอร์ท มีผู้เข้า ร่วมจากตัวแทนภาครัฐ ภาคองค์กร ประชาสังคม เข้าร่วมทั้งสิ้น 32 คน

21 พฤษภาคม ผู้แทน มสพ. เป็นวิทยากรในนามคณะทำงาน เครือข่ายประชากรข้ามชาติ นำเสนอ ในงานประชุมสัมมนาทางวิชาการ ศูนย์อาเซียนศึกษา เรื่อง “ปัญหาที่ ต้องเร่งแก้ไขเพื่อสร้างความพร้อมด้านความมั่นคงด้านแรงงานในประเทศไทย ภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” จัดโดย ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบัน วิชาการป้องกันประเทศ

23-24 พฤษภาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมาย แรงงาน ประจำอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เข้าร่วม ประชุมการ สร้างความร่วมมือชายแดนไทย-พม่า (แม่สอด-เมียวดี) เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยมี เจ้าหน้าที่จากจังหวัดเมียวดี ประเทศเมียนมา เป็นเจ้าภาพ และมีตัวแทนจาก หน่วยงานของรัฐ และเอกชนของไทยและเมียนมา เข้าร่วมประชุมและ เล็งเห็นความสำคัญของขั้นตอนในการส่งกลับของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อย่างปลอดภัย และได้เยี่ยมชมศูนย์บ้านพักฉุกเฉินในจังหวัดเมียวดี

24 พฤษภาคม โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ อาสาสมัครของสหพันธ์แรงงานข้ามชาติ (Migrant Workers Federation-MWF) จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่สมาชิกเครือข่าย MWF ในพื้นที่อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ว่าด้วยแรงงานข้ามชาติในการเข้าถึงสิทธิ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เนื่องจาก แรงงานที่เข้าร่วมรับกิจกรรมยังไม่ได้เข้าสู่ ระบบประกันสังคม และแรงงานบางส่วนมี ปัญหาการเรื่องการไม่ได้รับค่าจ้าง ตามกฎหมาย มีสมาชิก MWF เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 23 คน (ชาย 9 คนและหญิง 14 คน)

26-27 พฤษภาคม คลินิกกฎหมายแรงงาน ประจำอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้สนับสนุนทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่สัมภาษณ์ผู้เสียหายที่เคยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงานเด็ก

30-31 พฤษภาคม โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จัดอบรมอาสาสมัครผู้ช่วยทนายความ ในพื้นที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยเนื้อหาการอบรมมุ่งเน้นการให้ความรู้ความเข้าใจหลักการสำคัญด้านสิทธิมนุษยชน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิแรงงาน การเก็บข้อมูลด้านคดีในพื้นที่ ฝึกการให้คำแนะนำเบื้องต้น กรณีแรงงานข้ามชาติประสบปัญหาด้านการละเมิดสิทธิ และการช่วยเหลือให้แรงงานข้ามชาติเข้าถึงกลไกการคุ้มครองสิทธิ โดยมีอาสาสมัครเข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 17 คน (ชาย 10 คน หญิง 7 คน)

ระหว่างวันที่ 4-5 มิถุนายน ผู้แทนมูลนิธิ เข้าร่วมสังเกตการณ์ การประเมินและตรวจสอบการปฏิบัติของรัฐบาลไทยตามอนุสัญญาระหว่างประเทศด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR) ณ สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยก่อนเข้าร่วมสังเกตการณ์ ทางมูลนิธิร่วมกับเครือข่ายประชาคมแรงงานข้ามชาติ ได้จัดทำรายงานคู่ขนานว่าด้วยสถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย ต่อคณะกรรมการประจำอนุสัญญา ICESCR (http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT%2fCESCR%2fCSS%2fTHA%2f20174&Lang=en) เพื่อพิจารณาประกอบ พร้อมทั้งเข้าร่วมนำเสนอเนื้อหาและข้อเสนอแนะ

ต่อการพิจารณารายงานดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ทางมูลนิธิยังได้เข้าร่วมการประชุมแรงงานโลกครั้งที่ 104 พ.ศ. 2558 ที่เจนีวาว่าด้วยการเปลี่ยนผ่านจากแรงงานนอกระบบเป็นแรงงานในระบบ เป็นการประชุมแบบไตรภาคีระหว่างตัวแทนรัฐบาล กลุ่มนายจ้างและกลุ่มลูกจ้าง เพื่อกำหนดมาตรฐานสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านจากแรงงานนอกระบบเป็นแรงงานในระบบ.

4-5 มิถุนายน ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมประชุมระหว่างปีของสมาคมนักกฎหมายระหว่างประเทศแห่งเอเชีย โดยการประชุมครั้งนี้จะเป็นโอกาสให้มีการผลักดันเรื่องหลักนิติธรรม ความยุติธรรมและความมั่นคง เข้าสู่กรอบวาระการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หลังปี ค.ศ. 2015 (Post-2015 Development Agenda)

5 มิถุนายน ผู้แทน มสพ. เข้าร่วมประชุมและเป็นวิทยากรในงานสัมมนาวิชาการเนื่องในวันต่อต้าน

การค้ามนุษย์ของประเทศไทย เรื่อง สำเร็จหรือล้มเหลว? และแนวทางการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ไทยสู่อาเซียน” ณ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย จัดโดยเครือข่ายปฏิบัติการต่อต้านการค้ามนุษย์

14-15 มิถุนายน ผู้แทน มสพ. ในนามเครือข่ายนักกฎหมาย SEALAW เข้าร่วมประชุมหารือว่าด้วยร่างกฎหมายการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จัดโดยเครือข่ายทนายความแห่งเมียนมา ผลสรุปการหารือได้มีการนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ที่อาคารรัฐสภา เมืองเนปิดอว์

14 มิถุนายน โครงการ
ยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ
ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จัด
กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลด้าน
สถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติ

ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แก่อาสาสมัครแรงงานข้ามชาติ โดยข้อมูล
การแลกเปลี่ยน จะมุ่งเน้นไปที่สถานการณ์ด้านการจ้างงาน การจ่าย
ค่าแรงงาน ปัญหาอุบัติเหตุในที่ทำงาน การเข้าสู่ระบบประกันสังคม
การรายงานตัวต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของแรงงานที่มีเอกสาร
หนังสือเดินทางและใบอนุญาตทำงาน สภาพทั่วไปของชุมชนแรงงาน
โดยมีอาสาสมัครแรงงานข้ามชาติ เข้าร่วมทั้งสิ้น 14 คน (ชาย 6
หญิง 8)

18 มิถุนายน โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงาน
ข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมให้ความรู้
แก่ชุมชนแรงงานข้ามชาติ พื้นที่อำเภอสันกำแพง จังหวัด
เชียงใหม่ เพื่อให้ความรู้ด้านกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
และปัญหาของแรงงานเหมาะสม มีแรงงานเข้าร่วม
กิจกรรม 44 คน (ชาย 26 หญิง 18)

23-24 มิถุนายน ผู้แทน มสพ. เข้าร่วม
ประชุมประจำปีเวทีทนายความขอแรงแห่ง
เอเชีย ครั้งที่ 2 และร่วมเป็นวิทยากรในประเด็น
“การคุ้มครองและแรงงานข้ามชาติ” และ
หัวข้อ “พัฒนาการของทนายความขอแรงใน
ประเทศไทย” โดยองค์กร PILnet ณ โรงแรม

ศุโกศล กรุงเทพมหานคร ซึ่งการประชุมครั้งนี้ทางผู้จัดได้มุ่งหวังให้เกิดการสนับสุนนอุดมการณ์ทางสังคมในภูมิภาค โดยเฉพาะ
ประเด็นหลักของเวทีในประเด็นนี้คือ “ทนายความขอแรงเพื่อการพัฒนาและความยุติธรรม” โดยจะเน้นถึงแนวทางที่การทำงาน
แบบทนายความขอแรงมีส่วนช่วยตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาในภูมิภาค สนับสนุนให้คนยากจนเข้าถึงความยุติธรรม
มากขึ้น ส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิของชุมชนที่ถูกเอาเปรียบบางกลุ่ม

26 มิถุนายน ผู้แทน มสพ. เป็น
วิทยากรสนทนา หัวข้อ “เด็กและผล
กระทบทางใจ ข้อค้นพบจากหนังสือเรื่อง
ถึงอย่างไรก็ต้องโต” จัดโดยสถาบันอิศรา
ในงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การทำ
ข่าวด้านสิทธิเด็ก” ณ โรงแรมทรีโอ เมือง
พัทยา จังหวัดชลบุรี

30 มิถุนายน เจ้าหน้าที่
มสพ. สำนักงานกรุงเทพมหานคร
ต้อนรับคณะนักศึกษาจากสถาบัน
และวิจัยทางด้านวัฒนธรรม
ประวัติศาสตร์ และภาษา
มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย
(School of Culture, History
and Language, The Australian National University) เพื่อรับฟังและ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย
กรอบกฎหมายและนโยบายในการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติ การสนับสนุน
การเข้าถึงความยุติธรรมของแรงงานโดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นผู้เสียหายจากการค้า
มนุษย์ ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ข้ามชาติในปัจจุบัน ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวหลังการจัดตั้ง
ประชาคมอาเซียน

An observation concerning the amendment of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act (no.2)

Phattranit Yaodam

Though Thailand has promulgated the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act¹ as a main legal conduit for the prevention and suppression of offences relating to trafficking in persons and for the provision of welfare and remedies to human trafficking survivors and a number of policy, strategy and measure to combat trafficking in persons have been issued and implemented since 2008, but owing to existing limitations with regard to the legal provision, its enforcement and its interpretation, an effort to combat trafficking in persons in Thailand has not been so successful. There has constantly been reporting of Thai citizens and those from neighboring countries having become victims of trafficking in persons. Moreover, failure in providing for suppression of trafficking in persons has

subjected Thailand to criticisms from international community and its ramification can befall our exports, particularly seafood products shipped to Europe and North America, our major export destinations as allegations are abound that forced labour, a form of trafficking in persons, has been rampantly used in Thailand's fishery sector.²

The cabinet as instructed concerned agencies to accelerate the effort to tackle the problem including the proposed bill for amendment the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act no.....drafted by the Ministry of Social Development and Human Security (MSDHS) and submitted to the National Legislative Assembly (NLA). It aims to help ensure effective enforcement of the law and protection of whistleblowers. With the new amendment,

¹ This paper has been adapted from "A memo and recommendation concerning the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act" by the Law Reform Commission (LRC) and please see the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act, published in the Government Gazette, Vol. 125, Section 29K on 6 February 2008, and effective since 5 June 2008

² Trafficking in Person Reports of 2014 and 2015 by the U.S. Department of State aiming to rank government's effort to tackle human trafficking around the world. In 2014, the U.S. Department of State has downgraded Thailand from "Countries whose governments do not fully comply with the TVPA's minimum standards, but are making significant efforts to bring themselves into compliance with those standards" (Tier 2 Watch List) to "Countries whose governments do not fully comply with the minimum standards of the Trafficking Victims Protection Act of 2000 and are not making significant efforts to do so." (Trafficking Victims Protection Act of 2000: TVPA) (Tier 3)

competent officer shall be vested with more power to search a place and a vehicle suspected to be relating to the commission of the offence and to increase penalties against the offenders whose acts have led to severe injury or death of human trafficking survivors, among other things. The NLA has reviewed and endorsed the amendment on 26 March 2015³ and the law has been published in the Government Gazette as the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no.2) on 28 April 2015.⁴

Therefore, the Human Rights and Development Foundation (HRDF) and concerned civil society organizations have collaborated with the Law Reform Commission (LRC) to conduct a consultation on the two proposed amendments of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act and have made some observation regarding how to improve the Bills and issues that warrant attention as to the effectiveness of its enforcement, the use of discretion by law enforcement officers, and its implications toward the framework of policy making by the Committee for the Prevention and Suppression of Trafficking in Persons as follows;

(1) An element of crime relating to trafficking in persons and definition of exploitation should be revised in light of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children.

According to the present law, the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act's Article 4 defines the meaning of “**exploitation**” laying bare criminal elements of the offence including;

“Exploitation” means an act of “seeking benefits from the prostitution, production or distribution of pornographic materials, other forms of sexual exploitation, slavery, causing another person to be a beggar, forced labour or service, coerced removal of organs for the purpose of trade, or any other similar practices resulting in forced extortion, regardless of such person’s consent”

Based on the above definition, it could be understood that an offence which can potentially be defined as trafficking in persons is confined to eight categories of the crime as mentioned even though at present and in future, the form of exploitation or the person who commits exploitation may vary and become more diverse as society progresses. The existing definition, therefore, gives rise to limitations as far as law enforcement is concerned. It renders the officers and the Court unable to apply the law according to various forms of offences which could deviate from the eight categories in order to serve the intent of the law and international obligations. In addition, the eight categories of crime fail to cover some forms of trafficking in persons which are culpable as a trafficking in person offence according to the laws of neighboring countries.

Nevertheless, the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children does not confine the meaning of an exploitation of a person suspicious to be an act of trafficking in persons to just eight categories. In Article 3(a) of the Protocol, it states that;

“.....Exploitation shall include, **at a minimum**, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or

³ On 18 November 2008, the Ministry of Social Development and Human Security (MSDHS) has proposed the draft of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act (no....) for consideration of the cabinet. If endorsed, it would have led to the amendment of the 2008 Anti-Trafficking in Persons. On 8 December 2014, the cabinet has signed to endorse the Bill for amendment and on 5 March 2015, the National Legislative Assembly (NLA) has unanimously by 177 votes with five abstentions endorsed in principle the Bill in its first read and appointed a 15-manned committee to review detail of the Bill within thirty days. And during the NLA meeting on Thursday 26 March 2015, the NLA has endorsed the Bill and promulgated it as a law. Please see most urgent letter no. SW (NLA) 0007/1940 from the Office of the Senate Committee, acting on behalf of the Secretariat of the National Legislative Assembly (NLA) on 27 March 2015.

⁴ The 2008 Anti-Trafficking in Persons Act (no. 2), published in the Government Gazette, vol 132 Section 34k, pp. 27 as the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no. 2)

services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs; exploitation...”⁵

It means that according to the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children, the forms of exploitation which could be treated as an offence of trafficking in persons and cited in the Protocol are just some examples only. Therefore, as a state party, Thailand should revise its domestic instruments to ensure that an offence of trafficking in persons covers a range of acts concerning trafficking in persons to reflect the intent of Article 3 of the Protocol including the amendment of the offence of trafficking in persons according to the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act.

(2) The custody given by competent officers for security protection of a person should be extended where there is a reasonable ground to believe that he is a trafficked person as per Article 29

Where it is necessary for the benefit of fact clarification in relation to the trafficking in person and the trafficked person and the security protection of a person, the custody given by the officer should be extended whereby the competent officer should have the power to provide safe custody for the person for twenty four hours and if necessary, it could be extended, but not more than seven days. The duration of the custody should be extended to not more than thirty days altogether. But since the clause might give rise to an act of restriction against personal rights and freedom, it has to be decided prudently and executed only necessary as provided for by law. It should also be report every time to the concerned superior officer to ensure that any act of the officer toward the person being held in temporary custody shall be held accountable by outside organizations including the court⁶ and to ensure compliance with the due process of law and respect of the rights and freedom of the person being held in temporary custody.

⁵ Please see Article 3 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children which stipulates that “For the purposes of this Protocol:

(a) “Trafficking in persons” shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered “trafficking in persons” even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) “Child” shall mean any person under eighteen years of age.

Coupled with Article 5 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children which states that “Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.”

⁶ Article 29 of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act stipulates in compliance with the principle that in case of necessity for the benefit of fact clarification in relation to the trafficking in person and the security protection of a person, where there is a reasonable ground to believe that he is a trafficked person, the competent official may temporarily take such person into his custody, but the custody shall not be over twenty four hours. The custody of such person must be reported to the Commissioner-General of the Royal Thai Police, the Director General of the Department of Special Investigation, the Director General of the Department of Social Development and Welfare or the Provincial Governor, as the case may be, without delay. In case of necessity for the custody of any person suspicious to be a trafficked

Therefore, Article 29 of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act should be subject to revision to authorize inquiry officer or competent officer to have power to hold in custody a person, where there is a reasonable ground to believe that he is a trafficked person in a temporary shelter according to the law concerning the prevention and suppression of prostitution, a temporary shelter according to the law concerning the protection of the child, or a halfway home operated either by the state or private sector, but the custody must **not last longer than twenty four hours since the time the inquiry officer or competent officer has received the injured party**. The custody of such person must be reported to the Commissioner-General of the Royal Thai Police, the Director General of the Department of Special Investigation, the Director General of the Department of Social Development and Welfare or the Provincial Governor, as the case may be, without delay. **In case of necessity** for the custody of any person suspicious to be a trafficked person, to any extent longer than that provided earlier, the competent official shall file a petition to the Court asking for a permission order. **The Court shall grant permission for a period of not more than seven days at a time, altogether not longer than thirty days** and the court may impose any condition upon such permission.

In addition, in case the person suspicious to be a trafficked person is a child, and regardless if after final verification, the trafficker person might not be a child, the competent officer, staff members of civil society organizations and all concerned agencies have to always treat the child by upholding the principle to serve the best interest of the child

as per the Child Protection Act B.E. 2546 (2003) and the Convention on the 1989 Rights of the Child (CRC)

(3) The structure of the Anti-Trafficking in Persons Committee should be revised as per Article 15

The Anti-Trafficking in Persons Committee is an important mechanism tasked with duties to advise the cabinet regarding policy making, revision of law, development of strategy and measure for the prevention and suppression of trafficking in persons, setting out direction and giving oversight to the implementation of international obligations as well as to cooperate and coordinate with agencies overseas to accomplish the task. It is established by the virtue of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act **which requires that the at least a half of the committeemembers have to be women** since there have been many children and women who have become victim of trafficking in persons, therefore it is necessary to develop measures and policy for the prevention and suppression of trafficking in persons from a women's perspective. In addition, it is sensitive to approach victims who are children and women and the screening, inquiry and acquisition of information from those persons have to be carried out carefully along with other cautions regarding the process to provide for welfare of the child and women victims being held in custody at a state halfway home. Thus, the Anti-Trafficking in Persons Committee has to be composed of women experts who are well versed in the work to protect the rights and liberties of children and women in order to comply with the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women and the 1989 Convention on the Rights of the Child (CRC). But by the virtue of the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no.2)'s Article 4, the requirement of the committee to be composed at least of women as per Article 15 of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act has been removed.

person, to any extent longer than that provided in paragraph one, the competent official shall file a petition to the Court asking for a permission order. The Court shall grant permission for a period of not more than seven days and may impose any condition upon such permission. The custody of person suspicious to be a trafficked person according to this Section must be placed in an appropriate place which shall not be a detention cell or prison, in accordance with the regulations prescribed by the Minister.

Therefore, it is proposed that Article 15 of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act which requires at least a half of the committee members to be women should be restored.

(4) The addition of death penalty for offence of trafficking in persons as per Article 53/1(2) should be removed

The Article 53/1(2) of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act has been added by the virtue of the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no.2)'s Article 9. It requires that the person who has committed an offence of trafficking in persons as per Articles 52 and 53(2) which has led to the victim's death shall be punished either by life imprisonment or death. The revision was made in light of the rape offence as per Article 277b of the Penal Code.

Nevertheless, there is not enough ground to revise the law and impose death penalty since the person whose act has led to death of the victim shall receive heavier penalty by the virtue of Penal Code already. In addition, the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act is the law promulgated in compliance with the 2008 United Nations Convention against

Transnational Organized Crime⁷ an international law promoted by the United Nations which imposes no and does not support death sentence. It is therefore inappropriate to impose death penalty in the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act.

Though Thailand has not revoked death penalty, but in light of the spirit of international obligations stipulated in the 1966 International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), Thailand should refrain from imposing and implementing death penalty in the promulgation or amendment of new laws including the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no. 2). In addition, according to the National Human Rights Master Plan No. 3 (2014 - 2018)⁸ it requires that Thailand must attempt to gradually refrain from using death penalty. Therefore, the newly promulgated laws should not carry maximum penalty as death.

It is therefore important to review the addition of death penalty for the offence of trafficking in persons as per Article 53/1 (2) of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act, amended by the 2015 Anti-Trafficking in Persons Act (no.2)'s Article 9.

⁷ Please see Article 3 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children which stipulates that "For the purposes of this Protocol:

(a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in persons" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) "Child" shall mean any person under eighteen years of age.

Coupled with Article 5 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children which states that "Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) Participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) Organizing or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article."

⁸ Please see the National Human Rights Master Plan No. 3 (2014 - 2018) by the Rights and Liberties Protection Department Ministry of Justice, first launched in September 2013, p. 37

Updates of highlighted cases

Employee paid compensation by employer for work-related injury

Miss Tin Tin Soe, a migrant worker from Myanmar, suffered a work-related injury as her right hand was crushed by the press machine cutting apart her right ring finger on 17 March 2014. It occurred when she worked for the Agropack Industry, Co., Ltd. On 12 December 2014, the employee has submitted an application to request for compensation from the Bangkok Social Security Office Region 7. The SSO issued an order on 18 March 2015 instructing Agropack Industry, Co., Ltd. to provide for 131,040 baht as compensation to the employee. In this case, the employee has paid the employer to help her obtain the work permit and then she had worked for them. The employee received all the compensation from the company on 7 May 2015.

The Social Security Office ordered the employer to provide compensation to an employee suffering from work-related injury

Mr. Ko Ngae, an employee of Suksamran Karnchang Limited Partnership, which manufactures

auto parts, has suffered from a work-related injury on 10 January 2013 causing him to lose his index finger, middle finger and ring finger of his left hand. On 26 April 2013, Mr. Ko Ngae has submitted an application to request for compensation from the Bangkok Social Security Office Region 7. The SSO has reviewed his request coupled with the SSO circular no. R-NG 0607/W987 dated 31 May 2012 regarding the procedure concerning the protection of migrant workers who suffer work related injury or sickness which requires that in order to have access to the Workmen's Compensation Fund (WCF), a migrant worker needs to have a work permit and has entered the country legally or has undergone nationality verification as per the cabinet resolution made on 13 February 1994. Even though in this case, Mr. Ko Ngae only had with him his passport, the SSO instructed the employer to provide 131,040 baht as compensation to the employee. In addition, the employer proposed to pay in installment, 21,840 baht each for six installments, starting from 25 May 2015 onward and the employee agreed to accept the terms set by the employer.

The Office of Dhonburi Special Litigation 4 issued non-prosecution order on a case against a women migrant worker accused of being complicit in theft at night time or receiving stolen property

On 15 June 2015, a public prosecutor of the Office of Dhonburi Special Litigation 4 issued non-prosecution order against Mrs. Kyin Oo, a migrant worker on charges concerning being complicit in theft at night time or receiving stolen property. The authority has found no evidence that she was involved with or had any knowledge about the incidence in which her younger brother had stolen property. And when she learned it was a stolen property, she even contacted the injured party asking them to come retrieve it. Therefore, she could not be held accountable for concealing, disposing

of, making away with, purchasing, receiving in pledge or otherwise which was tantamount to receiving a stolen property. Mrs. Kyin Oo has defended herself against the charges and none of her acts could be construed as an act of receiving stolen property. The public prosecutor thus made an absolute decision to not prosecute Mrs. Kyin Oo.

The incidence took place when police officials of the Thakham Police Station set up a plan to arrest Mrs. Kyin Oo and she was arrested on 10 March 2015 with three properties being seized as evidence matching the three properties reported for being stolen by the injured party in this case and which had been stolen by Mrs. Kyin Oo's brother. But it was Mrs. Kyin Oo who informed the injured party and asked them to come retrieve the properties. Instead, she was arrested by the police and pressed with criminal charges. She was even remanded in custody as per the request of the police and the remand had been extended until it reached the maximum allowed remand. Still the police could not file the case against her in time and had to let her go. The public prosecutor eventually made an absolute decision to not prosecute her.

Employer provided compensation to an heir of a migrant worker who died from a work-related injury

Mr. Rua with no last name, a migrant worker, aged 24, worked as construction worker for World Profix Co. Ltd., and he had a work permit. He started working on 17 October 2014. On 18 December 2014, he suffered a work-related injury as he fell down from a makeshift causing him to die. Mrs. Daw Ong Kyi, his mother as his heir, has submitted an application to request for compensation from the Maesot Social Security Office on 9 May 2015. Then, she was contacted by the employer asking to provide assistance money to the heir of the employee. The

employer agreed to pay Mr' Rua's mother the amount of 250,000 baht and she has received the sum on 17 July 2015. As for the application for money from the Workmen's Compensation Fund, the SSO has so far failed to issue any order.

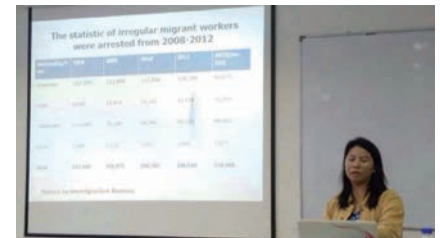
Heir of a migrant worker received compensation for a worker who died from car accident

On 25 February 2015, Mr. Lathae, with no last name, a migrant worker, has suffered grave injury from car accident and he later died during the treatment. Mr. Sew Mew, his heir, has applied for compensation according to the Protection for Motor Vehicle Accident Victims Act B.E.2535 and Viriya Insurance's branch in Maesot. The heir has received the money for the amount of 170,000 baht on 7 July 2015.

Activities

On 7 April, a representative from HRDF attended a meeting of the advisory board of the project to promote and protect the rights of migrant workers organized by the Ministry of Labour (MOL) and International Labour Organization (ILO) aiming to draft an outline of progress report and the presentation of action plan during 2014–2015 and assessing feasibility of the implementation in the next phase. Participants included representatives from the MOL, organizations of employers and employees, civil society organizations and the meeting was held at Amari Watergate Hotel, Bangkok.

During 21–25 April, a representative of HRDF participated in the ASEAN Civil Society/ASEAN People's Forum: ACSC/APF 2015 at Kuala Lumpur, Malaysia. A network of activists from civil society throughout SEA have participated to develop proposals to submit to the representative from the ASEAN governments. During the event, HRDF representative got to present the situation of migrant workers in Thailand, particularly the situation of migrants in detention.

On 10 April, the Chiang Mai Migrant Justice Programme collaborated with a group of peer educators to organize an activity to raise awareness among migrant workers in construction camp sites in Doi Saket District. The content was mostly about labour rights as provided for by the Workmen's Compensation Act and the monitoring of labour registration process to extend the right to work as per the instruction of the National Council for Peace and Order (NCPO) at the One-Stop Service Center. Participants included 25 workers (17 males and 8 females).

On 12 April, the Chiang Mai Migrant Justice Programme organized an educational activity for a group of peer educators. The participants got to exchange knowledge on human rights and labour rights and plan their activities to disseminate knowledge among communities of migrant workers. Participants included 14 workers (5 males and 9 females).

On 29 April, a representative from HRDF attended a seminar on the fourth anniversary of the Law Reform Commission. Titled "Law Reform vs. National Reform", the seminar featured presentations on the previous and future implementation of the Law Reform Commission and reflections on the draft constitution and law reform. The event was held by the Law Reform Commission at Centara Hotel, the Government Complex.

During 27–28 April, the Samut Sakhon Migrant Justice Programme with the Migrant Workers Rights Network (MWRN) organized an exchange of opinions regarding the situation and access to rights among migrant workers in Koh Tao, Koh-Phangan District, Suratthani Province.

On 1 May, the Labour Law Clinic, Mae Sot District, Tak with the network to assist migrant workers in Mae Sot District

organized legal training for migrant workers at Ban Soe O, Future Garden Learning Center with the District Chief Officer of Phop Phra to preside during the inauguration. It featured presentations on the rights of migrant workers by representatives from Phop Phra District Health Authority regarding the purchase of health insurance package by the workers, representatives from the Phop Phra District Agricultural Office regarding employment and importation of workers. About 100 migrant workers attended the event, most from agricultural sector.

During 30 April – 1 May, a staff member from Chiang Mai Migrant Justice Programme participated in an activity of a network workers in the North including migrant workers and members of Thai labour unions to mark the International May Day. Essentially, the event was composed of an exchange on labour rights according to the Social Security Act. It helped the workers to understand legal issues, explore the problems and find out solutions. Small group discussion was conducted to develop proposes to enhance access to justice. More than 100 migrant workers participated in the event.

On 8 May, a representative from HRDF participated in a public hearing regarding the people's sector's Draft Act regarding the enhancement of access to legal assistance B.E....made by the Law Reform Commission. It aimed to improve ways to help people gain better access to legal assistance by applying the UN Principles and Guidelines on Access to Legal Aid in Criminal Justice Systems.

On 11 May, an interpreter staff member of the Labour Law Clinic, Mae Sot District, Tak was invited by the official from the Immigration Office in Mae Sot District, Tak, to help to interpret during the screening of victims of human trafficking.

On 14 May, a representative from HRDF participated in a public discussion on "ASEAN Community and a Single Labour Standard, How can it be made possible?" and an exchange on "The next step for Thailand regarding the draft ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers organized by the Law Reform Commission in Bangkok.

On 15 May, a representative from HRDF participated in a seminar on "The integration and development of management of social security services appropriate for the employment of migrant workers: A possible collaboration in Samut Sakhon to support the development of mechanisms to enhance access to social security services among migrant workers" with support from the Thai Health Promotion Foundation, Samut Sakhon.

During 15–16 May, a representative from HRDF attended a meeting to follow up the 7th ASEAN Forum for Migrant Labour (AFML). It aimed to provide a chance to develop an action plan as pledged during the AFML meeting in Myanmar. The consultation meeting was organized by the Taskforce on ASEAN Migrant Workers (TFAMW) in Bangkok.

On 17 May, volunteers of the Fredskorpset Exchange Program (FK) organized a legal training workshop to help migrant workers understand the law, the rights and duties, their legal protection and assistance. The participating migrant workers included 50 Cambodian workers. The training was held in Samut Sakhon.

On 17 May, a staff member from Chiang Mai Migrant Justice Programme and peer educators from the Migrant Workers Federation (MWF) organized an educational activity to raise awareness on labour rights among migrant workers and to monitor access to justice of the workers. The activity was organized for migrant workers who are members of MWF in Saraphi District, most of whom are construction workers. Participants included 21 workers (13 males and eight females).

On 18 May, the Law Reform Commission and the Anti-Human Trafficking in Labour Project, HRDF, organized a public hearing on the proposed solutions of human trafficking by the Thai state and civil society organizations. The project's staff distributed documents concerning brief information about the prevention and suppression of human trafficking, the protection of welfare, redress and legal education for human trafficking survivors. Results from the brainstorming will be used for developing proposals for the revision of laws and regulations. The meeting was held at the Law Reform Commission in Bangkok.

During 18–19 May, the Labour Law Clinic, Mae Sot District, Tak, organized a public discussion on the future trend of the management of migrant workers under the protection of Thai labour law at Mae Sot Wattana Village Resort with 32 participants from the state and civil society organizations.

On 21 May, a representative from HRDF was invited to speak on behalf of the Migrant Working Group (MWG) during a seminar by ASEAN Study Center on “Urgent issues to tackle to prepare for labour security in Thailand after the commencement of the ASEAN Economic Community” the Strategic Studies Center (SSC), the National Defence Studies Institute.

During 23–24 May, a representative from the Labour Law Clinic, Mae Sot District, Tak, participated in a meeting to nurture collaboration along the Thailand–Myanmar border (Mae Sot– Myawaddy) for the prevention and suppression of human trafficking. Hosted by authorities in Myawaddy, Myanmar, it was attended by representatives from state agencies and private agencies from Thailand and Myanmar. It raised the importance for how to rescue and ensure that human trafficking survivors are safely repatriated. A visit was made to an emergency home in Myawaddy.

On 24 May, the HRDF's MJP office, Chaingmai together with members of Migrant Worker Federation (MWF) conducted a workshop for members of MWF in the community at Sansai district. The workshop regarding migrant workers and their access to rights as to the Social Security Act since all the participating workers have not been registered in the social security system and some of them have been denied their wages. It was attended by 23 MWF members (9 males and 14 females).

During 26–27 May, the Labour Law Clinic, Mae Sot District, Tak, gave assistance to a research team from the Hua Chiew University during the interviews of survivors of human trafficking and child labour.

During 30–31 May, the Chiang Mai Migrant Justice Programme organized a training workshop for paralegals in Mae Rim District, Chiang Mai. It aims to help them understand human rights principles, laws concerning the protection of labour rights, documentation for litigation, basic legal counseling for migrant workers having their rights violated, and the promotion of access to right protection among migrant workers. The workshop was participated by 17 persons (10 males and 7 females).

During 4–5 June, a representative from HRDF observed the assessment and review of compliance by the Thai government with the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR) at the headquarters of the UN Office of the High Commissioner for Human Rights in Geneva, Switzerland. Prior to attending the meeting, HRDF and the Migrant Workers Network had prepared a parallel report on the situation of migrant workers in Thailand and was presented to the Committee of the ICESCR (http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT%2fICESCR%2fCSS%2fTHA%2f20174&Lang=en) for their review as well as recommendations. In addition, HRDF has also participated in the 104th Session of

International Labour Conference 2015 in Geneva on Transitioning from the Informal to the Formal Economy session. It is a tripartite meeting between the governments, employers group, and workers group to set a standard on facilitating transitions from informal to formal economy.

During 4–5 June, a HRDF representative participated in an annual conference on “The Rule of Law and Development Nexus: A New Deal for Asia” organized by The Thailand Institute of Justice (TIJ) co-organized with the Asian Society of International Law (AsianSIL). The conference is expected to support mainstreaming the rule of law, justice and security in the Post 2015 Development Agenda

On 5 June, a HRDF representative participated and was invited to speak in a seminar on National Anti-Human Trafficking Day: “Success or failure? Thailand’s key efforts to combat human trafficking and its readiness to move toward ASEAN community” at Thai Journalists Association. The event was organized by The Anty-Human trafficking Network (ATN).

During 14–15 June, a representative from HRDF on behalf of the SEALAW network of lawyers has participated in a consultation on a draft law to enhance access to legal assistance among people in the Republic of Myanmar organized by the Network of Lawyers of Myanmar. Results of the meeting will be presented to the drafting committee of the law to enhance access to legal assistance among people at the Parliament in Naypyidaw, Myanmar.

On 14 June, the Chiang Mai Migrant Justice Programme organized an exchange on the situation of migrant workers in the province of Chiang Mai among migrant worker peer educators. It emphasized situations concerning the employment, wage payment, work-related accidents, social security integration, how migrant workers report themselves to the Immigration Office with their passports and work permits, the overall condition of the worker community. It was attended by 14 peer educators (6 males and 8 females).

On 18 June, the Chiang Mai Migrant Justice Programme organized an educational activity for migrant workers in San Kam Phaeng District, Chiang Mai, including labour protection laws, problems with subcontract labour, etc. It was attended by 44 workers (26 males and 18 females).

During 23–24 June, a representative from HRDF participated in the PILnet's 2nd Annual Asia Pro Bono Forum and was invited to speak on “Human Trafficking and Migrant Workers” and “Growing Pro Bono in Thailand” organized by PILnet at Sukosol Hotel, Bangkok. The meeting

was expected by the organizers to promote the growth of pro bono (voluntary legal services) to support social causes in the region. In particular, the theme for this year's Forum is “Pro Bono For Development and Justice”, and we'll be highlighting ways pro bono can contribute to addressing development needs in the region, from improving access to justice for the poor, to stronger rights protection for specific disadvantaged communities

On 26 June, a representative from HRDF was invited to speak on “Children and mental impact: Findings from the book “Eventually, a child will grow” (ถึงอย่างไรก็ต้องโต) organized by the Issara Institute during the workshop on “Reporting on the Rights of the Child” at Treo Hotel, Pattaya, Chonburi.

On 30 June, staff of HRDF Bangkok welcomed a group of students from the School of Culture, History and Language, Australian National University. An exchange was made on situations concerning migrant workers in Thailand, legal frameworks and policies concerning the protection of migrant workers, support to enhance access to justice, particularly among the migrant workers who are survivors of human trafficking, the problems of the enforcement of laws for the prevention and suppression of human trafficking at present, and proposed solutions after the AEC.

บรรณาธิการ: นางสาวปรีดา ทองชุมนุญ และนางสาวภัทรานิษฐ์ เย่าดำ

ติดต่อ: มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานกรุงเทพมหานคร
(เฉพาะโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน) 109 ซอยสิทธิชน
ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก หัวขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 02 277 6882 โทรสาร 02 275 4261 www.hrdfoundation.org

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร
93/200 หมู่ที่ 7 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000
โทรศัพท์/โทรสาร 034 414 087

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดตาก
14/12 ถนนประสาทวิไลเดิม ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 63100
โทรศัพท์/โทรสาร 055 535 995

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
71 ถนนสนามกีฬาซอย 1 ชุมชนอินอารีย์ ซอย 4 ตำบลศรีภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร 053 223 077

Editor: Ms.Preeda Tongchumnum and Ms.Phattranit Yaodam

Contact: Human Rights and Development Foundation-Bangkok
(for the Anti-Human Trafficking Project only) 109 Soi Sitthichon,
Suthisarnwinichai Road, Samsennok, Huaykwang, Bangkok 10310
Tel. 662 277 6882 Fax. 02 2754261 www.hrdfoundation.org

HRDF, Samut Sakhon Branch Office
93/200 Moo 7, Ta Sai Sub-district, Muang District,
Samut Sakhon 74000 Tel/Fax 034 414 087

HRDF, Mae Sot District Branch Office
14/12 Prasart Witheederm Road, Mae Sot Sub-district,
Mae Sot District, Tak 63100 Tel/Fax 055 535 995

HRDF, Chiang Mai Branch Office 71 Sanamkeela Road, Soi 1,
Un-Aree Community, Soi 4, Sriphum Sub-district, Muang District,
Chiang Mai 50200 Tel/Fax 053 223 077